

Slovenski fantje!

Podpisani slovenski mladeniči župnije Sv. Ilj v Slov. gor. oddamo sledečo

izjavo:

Razžaljeni nad zares skrajno nesramno hudobnim obrekovanjem »Marburg. Zeitung«, lista mariborskih nemčurskih krčmarjev, uradnikov in trgovcev, kateri čifutski list je nazival nas Slovence »narod roparjev, morilcev in ljudožrcov«; vsled tega nečuvenga razžaljenja milega našega slovenskega naroda temu krivičnemu zasramovanju najodločneje protestujemo. Mi šentiljski fantje smo vsak čas branili čast našega naroda in hočemo še tudi v bodoče stati na straži tukaj ob meji Slovenije. One janičarje, ki so se izneverili mili Sloveniji, pa iz srca privoščimo »Marburgerci«. Dober tek! »Strela udri iz višine izdajalce domovine!«

Sv. Ilj v Sl. gor., 14. mal. travna 1903.

Josip Draž, Ivan Draž, Konrad Draž, Franjo Draž, Franjo Cimperc, Ciril Cimperc, Mirko Gornik, Lavoslav Likavec, Anton Weingerl, Hrabroslav Marko, Ognjeslav Tisler, Fiedler Rupert, Boromej Roj, Lavoslav Weingerl, Leopold Haus, Hrabroslav Drozg, Fran Švinger, Dragot. Glursec, Vatroslav Volič, Josip Reih, Kebrič Drag., Terbiš Janez, Fran Caf, Konrad Lešer, Rupert Caff, Lešer Anton, Alojzij Mezgec, Jožef Lešer, Franc Lešer, Lavoslav Mergec, Muršec Davorin, Jož. Muršec, Janez Muršec, Kren Matija, Kren Jožef, Hercog Jožef, Franc Drozg, Henrik Grolič, Drozg Ivan, Franjo Žižek, Pilh Fran, Franjo Zebot, F. Markovec, Leop. Roj, Čepek Janez, Lilek Franc, Enčič Janez, Pak Anton, Štancer Jožef, Brus Fran.

Politični ogled.

V Ljubljani se bodo vršile dne 20., 22. in 24. aprila dopolnilne volitve za obč. zastop. Liberalna stranka je že postavila svoje kandidate.

Volitve v Trstu. V Trstu se vrše občinske volitve. Slovenci so se dobro pripravljali na nje in če ne bo uspeha, kriva bo temu laška krutost, ki ne pozna pravice in poštenja.

Cesarska odlikovanja. Cesar je podelil ministerskemu predsedniku Körberju veliki križec Štefanovega reda. To je najvišje odlikovanje, ki je podeljuje cesar ministrom. Red starega runa pa so dobili: češki deželni

maršal knez Lobkovic, princ Alfred Lichtenstein, knez Nikolaj Esterhazy, knez Alojzij Schönburg, grof Karol Lanckoronski, mejni grof Aleksander Pallavicini in minister grof Gyula Szechenyi.

Notranji politični položaj. Po naj-novejših poročilih zbirajo se nad našim državnim zborom zopet črni oblaki. Listi pišejo namreč, da hočejo Čehi že v prvi seji posl. zbornice pričeti z obstrukcijo, ako ne ugodi vlada njihovim zahtevam. O tem so Čehi baje že obvestili ministerskega predsednika. Z ozirom na to se vrne takoj po praznikih minister Rezek z juga na Dunaj. Sodi se, da če začno Mladočehi obstruirati, se razpusti državni zbor. V tem slučaju pa utegne pasti tudi Körberjevo ministerstvo.

Madjarsko izzivanje. Na kolodvorskem poslopju v Zaprešiču na Hrvatskem so uradniki razobesili dne 11. t. m. madjarsko zastavo. Zbralo se je do sto hrvaških kmetov, ki so zastavo strgali, polili s petrolejem ter jo zažgali.

Napad na srbskega kralja so baje nameravali na Velikonočno nedeljo. Zaroto so pravočasno zasledili in prijeli nad 50 oseb.

Nemiri na Balkanu. V zadnjem »Našem Domu« smo poročali, da so turški podaniki, Albanci, napadli ruskega konzula Ščerbino v Mitrovici. Konzul je vsled dobljenih ran umrl. Napadalec vojak Ibrahim je bil obsojen samo na 15 let ječe, Rusi pa zahtevajo sedaj ostrejšo kazen. Na Balkanu, kolikor je turškega, je sedaj povsodi nemir. Proti vzhodu v Makedoniji se upirajo kristjani, proti zahodu v Albaniji pa Turki Albanci, ker so nezadovoljni, da se Turki sultan da vladati po tujih državah. Vest, da bo letos vojska, so se zopet začele širiti. Avstrijska eskadra, ki je sedaj v Pireju, odpluje v kratkem pred Solun. Domneva se, da je to v zvezi z makedonskim vprašanjem. V bližini Krfa se je pojavila ruska eskadra, a čuje se, da priplove tudi laška eskadra. Vsekakor je sumljivo to izvanredno gibanje tujega brodovja v teh vodah.

Dopisi.

Sv. Jurij v Slov. gor. Nemila smrt si je v tukajšnji župniji dne 11. aprila t. l. izbrala za 31. žrtev v tem letu blago in dobro poznano 73 let staro kmetico Marijo Kurnik iz Sp. Gasteraja. Imenovana, ki je bila v svoji dolgi prsni in pljučni bolezni večkrat s svetimi zakramenti sprevidena, imela je to srečo,

dobiti zadnjo popotnico še tudi dve uri pred svojim zadnjim zdihljem.

Akoravno je bila tamošnja hiša z vsem obilno blagodarjena, bila je pokojna vendar že več let pomilovanja vredna, ker zaradi svoje bolezni ni smela skoraj ničesar uživati. Vkljub vsemu temu pa je ostala do zadnjega vedno ljubeznjivega in milodarnega srca. Vsak je rad zahajal tje, naj si je bil sosed, orožnik, učitelj ali kakšen uradnik, ker je bil gostoljubnega sprejetja gotov, zato pa se je tudi spreveda blage pokojnice na Velikonočni ponedeljek udeležilo ogromno ljudstva iz domače in sosednih far.

V večnost preselivša zapustila je svojega dragega moža, s katerim je skozi 54 let v srečnem zakonu živela in uzorno gospodarila. Zapustila je nadalje sina Frančka z vrlo sneho iz hiše Križanove in hčerko Miciko, ki je poročena s Francem Welle-jem, obče znanim načelnikom okrajnega zastopa šentlenarškega.

Mlada dva, ki dosihdob bila sta največja podpora in tolažba svoji bolni materi, bodeta začela hiševati sedaj ob svojem. Dal Bog, da bi očeta starega, ki se je dolga leta trudil, zupanoval itd., tudi ne zapustila in imela vselej dobro, posebno pa, da bi tudi svoje pokojne matere ne iz spomina si ne izbrisala ter z nami vred, ki smo jih imeli radi in poznali, z gorečimi molitvami priti njim pomagala v nebeški raj.

Od Sv. Marjete niže Ptuja. Nek dopisunček, katerega prav dobro poznam, zaletava se v »Sloven. Narodu« z različnimi ostudnimi lažmi v podpisane, misleč, s temi lažmi mu morem vendar nekoliko škodovati. Pa moj ljubi dopisunček, grozno se motiš!

Da bi bil meni kateri župnik rekel: Marsch hinaus L..., to se ti je menda sanjalo; saj tudi lahko, ker vedno misliš na svojo prejšnjo štajo, kjer se je tebi to pripetilo. Zakaj pa ne imenuješ g. župnika, ki je to rekel. Imenujem te torej grdega lažnjivca, dokler tega ne dokažeš. Ako mi pa dokažeš, dobiš 100 K; saj vem, da jih bodeš rabil.

Nadalje lažeš, da ne berem nič drugega, kakor list »Slovenski učitelj«. — Da bi mi ti, nesramni obrekovalec veleval, kaj naj berem, k temu si mi še premoker za ušesi. Da pa izveš, kako je na tem, ti povem, da nisem bil še nikdar na ta list naročen, pač pa si ga hočem zdaj takoj naročiti. Ljubši mi je ta resnicoljubni list, nego vsi oni listi, katerim ti svoje laži in svojo prazno slamo ponujaš.

»Hočem tudi prinesiti prvi zaslužek celega domov.«

»Ne boš ti nič plačal, bom jaz«, ponuja se drugi.

»Tudi Neža me bo čakala.«

»Te bo že počakala; dosti sta se videla, vsaki dan.«

»Celi teden že ne.«

»Le pojdi, jaz plačam!«

Skušnjava in lepa priložnost zastoj se pokrepčati, sta zapeljali Jožeta. Ko je sedel za mizo v krčmi, bilo mu je čudno pri srci, kesal se je, da je ubogal zapeljive tovariše. Povedal je tovarišem, a ti so ga zasmehovali in silili v pijačo.

Jožef je pil, hotel se je moškega skazati. Ali kmalu je čutil slabe posledice. Glava mu je postala težka, telo okorno, akoravno je bil duh še čil. Ko je izrazil željo iti domov, zadonel mu je v odgovor nov zasmeh.

»Ali si pijan?« vpraša eden.

»Pijan nisem, pa imam že dovolj«, odgovori. Toda imel je več kot dovolj, sam je čutil. Zato je vzel hitro klobuk ter zapustil krčmo. Zunaj je bil hud mrz.

* * *

»Čudno, mati, vendar delajo le do šestih. Sedaj je že osem in ga ni. Kaj bo?«

»Nikar ne skrbi, dušica«, tolaži mati, ali na licu se ji je brala skrb, oko pa se je oziralo proti vratom, in usta so šepetala: Zakaj ga ni? Vzlic temu se je kazala pogumno, govorila o povišanju, ki Jožeta čaka, o naklonjenosti tovarnarjevi...

Sama je opazila, da traja ta razgovor predolgo.

»Kaj pa, če bi mu šle naproti?«

»Če se pa zgrešimo, in on pride domov, bo potem tudi v skrbeh, kje sve.«

Zopet je minulo pol ure, a nihče ni prišel. Potem se obleče stara vdova, Neža jo posnema. Stopite v jasno, mrzlo noč ter hitite proti tovarni. Ko pridete na mesto, kjer se je še malo zidalo, zavpije Nežika.

»Kaj je?«

»Glejte, mati, tam leži nekdo na tleh.«

In res, mati pogleda in vidi čkoveka, sključenega ležati v snegu.

»Za Boga, saj bo zmrznil, revež!«

»Če že ni zmrznjen. Poglejve, morda ga rešive.«

Obe hitite k ponesrečencu. »Za Boga, je že trd!«

»In lica, kako omrznjena! V roki tišči — desetak...«

»Jezus, Marija!«

»Kaj je, mati, kaj je?«

»Jožef je!«

»Jožef?!«

Dvoje postav se je opotekalo v bridkem žalovanju in ihtenju, ki je prešinjalo huje kot mrz srca prišlih radovednežev.

S. L.

Smešničar.

Med dijaki. Prvi dijak: »Jutri pride moj stric!« — Drugi dijak: »To je zopet pivo na tvoj mlin.«

Vzdih pekovskega učenca. »... in tri leta se moram učiti, da bodem znal, kako se delajo majhne zemlje.«

Bolnik zobozdravniku, ki mu je izdril zob: Saperlot, ravno opazim, da sem pozabil mošnjo doma. Veste kaj, gospod doktor, pošljite mi izdreni zob po poštnem povzetju.

Tudi vzrok. Mati: Otroci, zdaj morate biti pač pridni. Oče so si zlomili roko in vas ne bodo mogli kaznovati.